

NA VYSOKÁ% NOZE&€!

Ned&le, 18 b&TMezen 2018

„… bych si chtě&la &ít, a lehkou, pru&nou ch&zí sv&tem klidn& jít…. “ Dnes sice za&ínám poeticky o to tragi&t&í bude konec. Dojde toti& na nejh&í. Ano. Dojde a& na krev. S jarem má& v&dycky chytne taková zvl&tní, a& zvrhlá touha omládnout, ze&ťihlet, zelegantn&t, zkrátka demostrovat své &enství celému sv&tu. A proto&e jsem se sice narodila 4. 4. ve 4:40 (ale tím to u má& se &ty&kama kon&i), projektuji svoje nad& do výst&ihu, nýbr& k no&ce.

K osmat&icítce. &ádná Popelka, &eklo by se. „ Ale na podpatku i ta vosumat&icítka vypadá celkem slu&n& “; jak pravila jednou prodava&ka v obchodním dom& Máj a vyryla tak nesmazatelný &rámeček do mé, u& beztak dost zjizvené du&e. (První ránu zasadila paní u&itelka Pe&ková, když& mi asi ve t&etí t&í hodin& t&locviku &ekla, &e b&hám pomalu proto, &e mám krátký a k&ivý nohy.) Nu. D&sledkem toho jsem do svých osmadvaceti sukni nad kotníky nevzala na sebe. Ale zp&t do sou&asnosti. U& vím, &e nohy nemám k&ivé, ale pr&m& (zapla&p&hzato) a p&im&eným nastavením paty dá se jejich vzhledu velmi pomoci. A tak jsem se dnes ráno, motivována svitem slunce, zp&vem ptactva a &etbou fashion blogu Pavlíny Jágrové (ano, je to jeho p&íbužná, nechápu, pro& to &tu) odhodala a nazula jedny z mnoha prodlu&ovacích lodi&ek, o celkové vý&ce podpatku asi 9 cm. Bylo mi nádhern&. Zdálo se mi, &e takové boty má& zaru&en& p&enesou do Pa&í&e, pod most Mirabeau, kde Se proudy valí.

Kdy& jsem se skrz &t&rk dovalila na autobus, p&í&ly první pochybnosti. Následn& jsem p&ekonala i ruin& úvalského nádra&í a vlak mi neujel asi o t&í vte&iny. Zhruba v 9:30 jsem pocítila lehký diskomfort v oblasti pravého malí&. V 10:00 u& jsem si diagnostikovala první puchý& zralý na odpích. Ihned po p&í&du – p&í&du (asi po p&í roce jela ty dv& zastávky autobusem) na pracovi&t&, jsem se p&ezula do crocs& a nemyslela na to, co p&í&du odpoledne. Net&eba dlouhých &e&. Z plánovaných poch&ek nezbylo v&bec nic. Mimochodem, v&imli jste si, jak málo pra&ských chodní& je vhodných k ch&zí? Devadesát procent povrch& se skládá z kostek s r&znorodými mezerami pro v&echny druhy podpatk&. Ka&dá si vybere tu svou &kvíru, která luxusn& sed&e podpatek luxusní lodi&ky od shora a& dol&. Zbylých deset procent jsou silnice. I t&ch jsem se sna&íla vyu&ít, co to &lo, ale dlouho to ne&lo, nebo& u Karlova mostu má& tém& & zabil agresivní taxiká& Jelínek. Zbytek volného &asu jsem prosed&la v kavárn&, smutn& p&emý&lejí o tom, pro& u& dnes nic nestihnu, nikam nedojdu a nic neuvidím. P&í&du hodino, zazní úderem! Dni odcházejí, já tu jsem. Vidina Pa&í&e se rozplynula jak smrdutý oblá&ek smogu nad Prahou. Slunce za&lo, ptáci p&estali zpívat a Vltava vypadala jako trapný, provin&ní potok t&etí kategorie. Cestou na nádra& jsem n&kolikrát vym&nila náplasti na zkrvavených patách. Doma jsem pak propíchlala puchý&e a namo&ila nohy do lázn& karlovarské soli.

Aaaaaaach! Zasy&elo to a já myslím, &e pro leto&ní jaro to celkem sta&ilo. Místo Pa&í&e mi bude muset sta&í pa&í&ská &leha&ka. Vysoká noha je sice ukrutn& elegantní zále&itost, ale je v&dycky lep&ní, mít k ní i odpovídající servis – tedy auto s &midem. Do té doby z&stávám v&rná tyg&ím teniskám. A napadá má& je&t& jeden ver& s pou&ením nakonec: Na vysoké noze mne baví sv&tem plout, když& ve vlastním voze se mohu zase zout.

P&kný den v ortopedické obuvi! No&ník neohro&ené &eny